

Medlem sagde, at naar man som Medlem af den lovgivende Forsamling møder ude i Landet paa offentlige Møder, at der saa skal tages noget mere Hensyn til En som Medlem af den lovgivende Forsamling, end der skal til Andre. Det tror jeg er aldeles galt; vi have den store Være at sidde her i Landsstinget, og her have vi et specielt — hvad skal jeg kalde det — Agtelses-hensyn, som, efter Loven, skal tages til os; men naar vi møde op ude i Landet til Møder, ere vi ikke en Smule bedre, end enhver af de Andre. Med Hensyn til den beklagelige Begivenhed, som fandt Sted i Brønderslev, brugte det 2det ærede Medlem fra 7de Kredts (Madsen) den mærkelige Ytring, at Skylden var Regjeringens. Det skulde vel forstaas saaledes, at dersom Regjeringen ikke havde givet den foreløbige Lov om Gendarmene, og dersom der ikke var blevet lagt Gendarmen op i Vendsyssel, og dersom der ikke havde mødt Gendarmen ved Brønderslev Marked, vilde dette beklagelige Oersald paa Gendarmene ikke være sket. Ja, det er ganske vist. Den første Taler yttrede noget Lignende. Han sagde — og jeg har læst det paa Tryk — den meget dybsindige Bemærkning, at havde der ingen Gendarm været, var dette aldrig sket. Ganske vist, Publikum kunde ikke komme op at slaas med Gendarmene, naar der ingen havde været, men den Betragtning tror jeg ikke har meget at betyde. Saa spurgte endvidere det ærede Medlem: Hvem gav Anledning til Sammenstødet? Jeg kender jo ikke denne Sag uden gennem Bladene, men efter hvad der har staaet i Bladene, har der jo egentlig ikke været forskellige Meninger om, hvorledes det Sammenstød begyndte, nemlig derved, at en Gendarm vilde arresterer en Fredsforstyrer, og deraf tog Publikum Anledning til at overfalde Gendarmene. Det ærede Medlem sagde, at det vilde aldrig være faldet Folk ind, men da de saa saae Gendarmenes Sabler glimte, saa kom Modet op i dem, og saa overfaldt de dem. Jeg tror dog næppe, at man tør sige, at Gendarmene have trukket blank og brugt deres Vaaben, før de bleve overfaldne. Med Hensyn til hvad der er passeret, tør jeg ikke og kan ikke have nogen Mening; det turde være, at Gendarmene have været meget mere forsigtige i deres Fremgangsmaade end ønskeligt for at overholde Politiets Autoritet, men i hvert Fald skal man ikke sige, at det var Gendarmenes glimtende Vaaben, der bragte Folk i Harnisk og foranledigede dem til at overfalde dem og til at forfølge dem med Stenkast v. s. v. Den Sag om Brønderslev synes jeg nu i

det Hele taget man skal lade hvile ganske roligt og ikke udtale nogen Dom om. Det ærede Medlem sagde, at han kjendte mange fortræffelige Mennesker derovre, som vare blevne arresterede uden Grund, og som i det Hele taget vare komne ind i denne Sag paa en Maade, som han maatte misbillige. Men skulle vi ikke vente ganske roligt med enhver Dom over, hvad der er passeret i denne Sag, indtil Forhørene og den retslige Under-søgelse er sluttet. Saa vil der jo nok komme Klarhed over denne Sag, som vistnok vil stille den i et ganske andet Lys end det, hvort det ærede Medlem stiller den, hvorefter hele Skylden skal være — mærkeligt nok Politimesteren har han ikke nævnt — Gendarmernes og Regjeringens. Det ærede Medlem sagde — det var nu ikke fuldstændig konsekvent — i Begyndelsen af sit Foredrag med Hensyn til Brønderslevaffæren, at den var fremkaldt ved Harme over Provisorierne. Det sagde det ærede Medlem: Den var fremkaldt ved Harmen over den provisoriske Gendarmerilov, fordi Gendarmene — jeg har noteret det her — gif om som et levende Vidnesbyrd om, at vi ere udenfor Grundloven. Ja, der kunde vi strax begynde en lang Diskussion, naar vi ikke havde en meget klar og tydelig Højesteretsdom af 15de Oktober, som siger, at vi ikke ere udenfor Grundloven ved Gendarmeriloven. Dermed mener jeg, at det ærede Medlems Bemærkninger tilstrækkelig ere imødegaaede. Nei, Sagen er den, at disse Ordener, som finde Sted forskellige Steder i Landet, og som have fremkaldt Nødvendigheden af at faae en større Politistyrke, skyldes for en Del de Begreber og de Ophidselser — det Ord tør jeg gjerne bruge — som finde Sted ude i Befolkningen af Personer, som agere Politikere, og som gjøre et Levebrød af at være Politikere. Deri ligger det. Jeg skal sige, hvad der i Parenthes bemærket er blevet sagt til Rjedsommelighed flere Gange i de foregaaende Dage, at det er Meningen, at Befolkningen skal demoraliseres. Det er Meningen; men naar det bliver sagt, endog af en eller to Førere, tror jeg ogsaa, at det er rigtigt af Regjeringen, at den tager Repressalier. Det ærede Medlem, som sidst talte (Madsen), og som erklærede sig for en af Førerne og en af dem, der reiste omkring og holdt Møder, sagde; Jeg har altid formanet til Ro og Besindighed. Efter denne Erklæring holder jeg det ærede Medlem udenfor de Udtalelser, jeg fremkommer med her; men jeg har Lov til at sige, at det, som gjør Ulykken, er de Personer, som leve af at gjøre Ufred, Redaktører og den Slags Folk, som egentlig falde sammen, saasnart